

Publicerad 2010-03-03 18:02 av Allt det ser av mig är lögner

Är det verkligen så ?

Vet man verkligen till tagande av kärleken själv, till vad som ska hända.
Hur ska allt egentligen vara, hur ska allt se ut på vägen som man tar i livet.

Det känns så nedslaget så förvirrat av allt som slår ner
. Brännande och slagande mot klippans vägg, försöker jag
att se igenom det fönster av mitt förflutna. Se den sanning som drar bilden
till allt som hänt.

jag känner den frustration som drar och sliter inom mig.
Varför ska det vara så svårt att tänka på något annat.

Är verkligen kärleken så smärtsam, så att det kan leda till frustration.
Känslan av ensamhet och tomhet. Är det verkligen det ända man kan tänka
på, när man blir kär.

Dragande till den tår, jag känner som vill falla ner för min kind.
Känsla av att man bara vill uttrycka till känslor.

längtan av den värme du ger mig. Till den närhet du alltid ger mig.
Av allt som inget annat jag känt förut, till allt du ger mig.

Är det verkligen så?
Är det verkligen så svårt?
Kan man verkligen tappa fattningen
av allt runt omkring?
Eller är det bara så det är, som det alltid har varit.
Är kärleken verkligen blind, till tagandet man kan ta.

Eller, är det bara en tillfällighet?
Är den verkligen så blind så man inte ens kan se sanningen till den känsla man har för just den här personen.

Är det verkligen så ?

Eller är det så verkligt, som livet själv?

Jag ser den sanning i mina ögon, och det är att jag älskar henne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Allt det ser av mig är lögner med Poeter.se id #25396 innehar upphovsrätten